

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

498. SESJA PLENARNA EKES-U W DNIACH 29–30 KWIETNIA 2014 R.

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Działania na rzecz odrodzenia przemysłu europejskiego”

COM(2014) 14 final

(2014/C 311/07)

Sprawozdawca: Ulla SIRKEINEN

Dnia 28 stycznia 2014 r. Komisja, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Działania na rzecz odrodzenia przemysłu europejskiego”

COM(2014) 14 final.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 31 marca 2014 r.

Na 498. sesji plenarnej w dniach 29–30 kwietnia 2014 r. (posiedzenie z 29 kwietnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 139 do 1 – 2 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje komunikat w sprawie odrodzenia przemysłu i stwierdza, że:

- wyzwania stojące przed europejskim przemysłem nie maleją, a bez konkurencyjnej bazy przemysłowej Europie nie uda się zapewnić wzrostu i nowych miejsc pracy;
- niezbędne są bardziej ambitne propozycje dotyczące polityki przemysłowej UE, by przekonać przedsiębiorstwa do inwestowania w tym regionie;
- jednym z głównych wyzwań nadchodzących lat będzie ekologiczna gospodarka sprzyjająca włączeniu społecznemu;
- głównym zadaniem unijnej polityki przemysłowej jest uwzględnianie różnych obszarów polityki i odpowiednie upowszechnianie najlepszych rozwiązań;
- głównym zadaniem państw członkowskich jest zapewnienie wszystkim specjalistycznej wiedzy, informacji oraz sprawnej i wydajnej infrastruktury transportowej i energetycznej;

- w komunikacie wskazano wiele wciąż niedopracowanych zagadnień i podkreślono potrzebę wdrożenia przepisów na szczeblu UE i państw członkowskich;
- Komisja daje wyraźny sygnał w sprawie wagi włączenia europejskiego przemysłu do międzynarodowych łańcuchów wartości.

1.2 EKES zaleca, by odpowiednie podmioty poparły i bez zwłoki wprowadziły w życie poglądy i propozycje przedstawione w komunikacie.

1.3 Ponadto EKES zaleca, by:

- dążeniu do 20-procentowego udziału przemysłu w PKB do 2020 r. towarzyszyły aspekty jakościowe, zwłaszcza pod kątem uzyskiwania efektu wartości dodanej na szczeblu międzynarodowym;
- celowi ekologizacji europejskiego przemysłu towarzyszyło silne dążenie do wzrostu liczby nowych, opartych na technologii i wiedzy, konkurencyjnych sektorów przemysłowych i usługowych o większej wartości dodanej;
- głównym celem europejskiej polityki przemysłowej było zwiększenie możliwości europejskich przedsiębiorstw w zakresie osiągnięcia kluczowej pozycji w międzynarodowych sieciach wartości i maksymalne przechwytywanie wartości dla Europy;
- większą uwagę poświęcić usługom i w związku z tym opracować odpowiednie strategie, a zwłaszcza usługi oparte na wiedzy, gdyż to one w dużej mierze mogą napędzać wydajność we wszystkich sektorach gospodarki;
- dla zapewnienia zdrowej konkurencji w celu wspierania innowacji polityka UE dotycząca konkurencji i pomocy państwa ułatwiała przedsiębiorstwom rozwijanie unijnych celów w zakresie wzrostu, zwłaszcza dotyczących relokalizacji miejsc pracy – bez zakłócania konkurencji – i by dążono do zapewnienia równych warunków działalności gospodarczej na całym świecie;
- wszystkie podmioty, w tym pracownicy i pracodawcy, uczestniczyły w tworzeniu korzystnego, przewidywalnego otoczenia dla przemysłu za pomocą inicjatyw podejmowanych w regionach;
- wzmocniono struktury zarządzania polityką mikroekonomiczną UE, Rada Europejska przyjęła wiodącą rolę, Rada ds. Konkurencyjności poddawała decyzje innych składów Rady faktycznemu nadzorowi pod kątem konkurencyjności, Komisja zaś koordynowała skuteczne uwzględnianie tych wniosków politycznych w innych obszarach polityki;
- środki finansowe UE na innowacje stale przeznaczano na sześć przekrojowych obszarów wskazanych przez Komisję, z uwzględnieniem nowych ambitnych technologii, takich jak duże zbiory danych, robotyka i drukowanie przestrzenne;
- przedsięwzięto wszelkie racjonalne środki w celu obniżenia europejskich cen energii.

2. Wprowadzenie

2.1 Europejski kryzys pokazał, jak **istotny jest przemysł dla stabilności gospodarczej, zatrudnienia, innowacji i międzynarodowych wyników** gospodarek europejskich. Przemysł odpowiada za ponad 80 % europejskiego eksportu i 80 % prywatnych nakładów na badania naukowe i innowacje. Zapewnia około 15 % miejsc pracy w UE, a każde z nich prowadzi dodatkowo do stworzenia 1,5–2 kolejnych miejsc pracy w innych sektorach. Miejsca pracy w przemyśle mają obecnie wysoką jakość, a wynagrodzenie w tym sektorze przewyższa średnią. Przemysł nie jest celem samym w sobie, lecz motorem zatrudnienia i utrzymania dobrego poziomu życia.

2.2 Przemysł UE wciąż generuje wysoką nadwyżkę w światowym handlu produktami przetworzonymi i jest światowym liderem zrównoważonego rozwoju. Niemniej, jak pokazuje sprawozdanie na temat europejskiej konkurencyjności za 2013 r., w ostatnim dziesięcioleciu zmalał **udział europejskiego przemysłu w światowym przetwórstwie przemysłowym**. Różnice w wydajności w stosunku do USA znowu się pogłębiły. Po niejakkim ożywieniu w latach 2009–2011 udział przemysłu w PKB UE spadł ponownie do 15,1 %, znacznie poniżej wyznaczonego na 2020 r. poziomu 20 %. Od 2008 r. utraciliśmy 3,5 mln miejsc pracy. Sytuacja jednak znacznie się różni w poszczególnych państwach członkowskich.

2.3 Polityka przemysłowa jest jedną z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”. EKES wydał **opinie w sprawie kluczowych propozycji Komisji w 2010 i 2012 r.** ⁽¹⁾ i sporządził szereg innych opinii w sprawie różnych aspektów polityki przemysłowej, w tym analiz sektorowych w ramach CCMI (Komisji Konsultacyjnej EKES-u ds. Przemian w Przemysle) ⁽²⁾ oraz obecnie na temat powrotu działalności przemysłowej do Europy i zatrudnieniu młodych ludzi. Niniejsza opinia opiera się na tych wcześniejszych opiniach i stanowi ich uzupełnienie.

2.4 W **komunikacie** Komisja przedstawiła swe główne priorytety związane z polityką przemysłową jako wkład w debatę Rady Europejskiej w sprawie polityki przemysłowej, którą zaplanowano na marzec 2014 r. W komunikacie zawarto **przegląd już podjętych działań, a także zaproponowano nowe środki** w celu przyspieszenia realizacji tych priorytetów. Pokazano, że polityka przemysłowa i inne obszary polityki UE stają się coraz bardziej zintegrowane, oraz wskazano, dlaczego nadal należy uwzględniać kwestie dotyczące przemysłu w innych obszarach polityki.

3. Uwagi ogólne

3.1 **EKES przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji**, zważywszy, że pojawia się on w czasie kryzysu gospodarczego i rosnącego zaniepokojenia o konkurencyjność europejskiego przemysłu. Wyzwania, przed którymi stoi przemysł, nie tylko nie maleją, lecz wręcz nasilają się. Globalne otoczenie biznesowe nieustannie się zmienia w coraz szybszym tempie, czemu muszą sprostać nasze przedsiębiorstwa. Bez konkurencyjnego przemysłu Europa nie będzie w stanie zapewnić wyższego wzrostu i zatrudnienia. Jednocześnie podejście polegające wyłącznie na projektowaniu i inżynierii, bez produkcji i kontaktów z konsumentami końcowymi, raczej nie będzie skuteczne w perspektywie długoterminowej.

3.2 W obliczu tak poważnej sytuacji EKES **oczekiwałby bardziej ambitnych propozycji dotyczących polityki przemysłowej UE, jasnej wizji** i pilnych działań. Jednoznaczny przekaz jest niezbędny, by przekonać przedsiębiorstwa, że Europa w przyszłości będzie atrakcyjnym regionem dla nowych inwestycji. Komunikat obecnie zawiera niewiele nowych elementów w porównaniu z komunikatami z lat 2010 i 2012. Jak wspomniano powyżej, jest głównie podsumowaniem wcześniejszych i planowanych działań w najważniejszych obszarach priorytetowych polityki przemysłowej. Wskazano w nim wiele wciąż niedopracowanych zagadnień i podkreślono potrzebę wdrożenia przepisów zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich.

3.3 EKES popiera wnioski zawarte w komunikacie, w tym dążenie do 20-procentowego udziału przemysłu w PKB, choć swe poparcie uzależniłby od pewnych czynników: cel 20 % ma wyłącznie ilościowy charakter, podczas gdy z punktu widzenia aspiracji UE, dotyczących konkurencyjności zrównoważonej pod względem społecznym i środowiskowym, stosowniej byłoby **uwzględnić również aspekty jakościowe**. Temu 20-procentowemu celowi powinny ponadto towarzyszyć inne cele i EKES apeluje do Komisji, by dokładniej rozważyła to zagadnienie – chodzi tu zwłaszcza o aspekty, które przyniosłyby wartość dodaną w kontekście międzynarodowym.

3.4 EKES przyjmuje ze szczególnym zadowoleniem jasne przesłanie Komisji w sprawie wagi **włączenia europejskich przedsiębiorstw do międzynarodowych łańcuchów wartości**. W rzeczywistości wysoce wyspecjalizowaną, złożoną i dynamiczną działalność przemysłową można by lepiej dzisiaj określić jako sieci wartości. Przedsiębiorstwa konkurują o utrzymanie wiodącej pozycji w tych sieciach na szczeblu światowym. Celem europejskiej polityki przemysłowej powinno być zwiększenie możliwości europejskich przedsiębiorstw osiągnięcia takiej pozycji i maksymalne przechwycenie wartości dla Europy. Należy odpowiednio dostosować strategię polityczne i cele.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s.33, Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 1, Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 125.

⁽²⁾ Dz.U. C 198 z 10.7.2013, s. 45, Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 54, Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 82.

3.5 Zdaniem EKES-u głównym wyzwaniem nadchodzących lat będzie ekologiczna gospodarka sprzyjająca włączeniu społecznemu. Należy priorytetowo przeprowadzić ekologizację europejskiego przemysłu, dokonać do roku 2050 transformacji w kierunku gospodarki niskoemisyjnej i efektywnie wykorzystującej zasoby, czyniąc to za pomocą odnowionej polityki przemysłowej. Jednakże aby ten proces się powiódł, Europa, jeśli chce zapewnić wzrost przemysłu i tworzenie miejsc pracy, musi przejść do **innowacyjnych, konkurencyjnych i zrównoważonych sektorów przemysłowych i usługowych w większym stopniu opartych na wiedzy i nowych technologiach oraz wnoszących większą wartość dodaną**, a przy tym finansowanych w ramach ambitnego planu inwestycji.

3.6 Zaspokajanie potrzeb społeczeństwa oraz konkurencja napędzają innowację. Wszystkie przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym, niezależnie od modelu biznesowego, powinny mieć te **same warunki konkurencji**. Zdaniem EKES-u nie wolno dopuścić do konkurencji między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o udzielanie pomocy państwa. Jednym z celów polityki pomocy państwa powinno być umożliwianie świadczenia przedkonkurencyjnej pomocy przedsiębiorstwom, które przyczyniają się do pogłębienia celów wzrostu gospodarczego UE, a jednocześnie ograniczanie zakłóceń konkurencji. W wypadku udzielenia pomocy państwa należy ją przeznaczyć na wsparcie przedsiębiorstw w rozwoju i adaptacji, zamiast nieustannego wspierania niekonkurencyjnej działalności. Równe szanse są także konieczne na światowych rynkach, zwłaszcza w przemyśle energochłonnym.

3.7 Większą uwagę trzeba zwrócić na **rolę usług**. Powszechnie uznaje się wzajemne powiązanie usług i przetwórstwa przemysłowego, gdyż działalność przemysłowa obejmuje coraz więcej elementów świadczenia usług, a wiele usług jest zależnych od wyników przemysłu. Niemniej usługi oparte na wiedzy i ICT mają olbrzymi potencjał jako przemysł eksportowy, a także – po wprowadzeniu do wszystkich sektorów przedsiębiorczości – jako główny motor wydajności. Trzeba opracować specjalną politykę, która pomogłaby wykorzystać ten potencjał.

3.8 Wszystkie podmioty – instytucje UE, państwa członkowskie, regiony, pracownicy, pracodawcy i inne zainteresowane strony – muszą uczestniczyć w skomplikowanym zadaniu **stworzenia bardziej korzystnego otoczenia** dla przemysłu. Inicjatywy muszą opierać się na specjalnościach regionalnych, które wzajemnie się uzupełniają i skutecznie ze sobą współdziałają. Ramy polityczne, w tym przepisy krajowe w takich dziedzinach jak opodatkowanie, muszą być stabilne i przewidywalne.

3.9 EKES wnosi o zapewnienie **solidniejszych struktur zarządzania** polityką mikroekonomiczną. Rada Europejska powinna objąć w tym zakresie wyraźne przywództwo strategiczne. Rada ds. Konkurencyjności powinna odgrywać większą rolę i poddawać decyzje innych składów Rady dotyczące przemysłu faktycznemu nadzorowi z punktu widzenia konkurencyjności. Komisja poprzez skuteczne zarządzanie powinna zadbać o to, by jej prace zostały uwzględnione w różnych obszarach polityki. Państwa członkowskie muszą stale wprowadzać w życie wspólne decyzje, a kwestie polityki przemysłowej muszą być w pełni uwzględnione w europejskim semestrze, w tym poprzez wydawanie zaleceń dla poszczególnych krajów.

4. Szczegółowe uwagi dotyczące dziedzin polityki

4.1 Zintegrowany jednolity rynek energii

4.1.1 Zasadniczym zadaniem rządów jest zapewnienie **wszystkim najwyższej klasy sieci transportowych, informacyjnych i energetycznych**, a także dostępu do nich, stosownie do zmieniających się potrzeb społeczeństwa, w tym przedsiębiorstw. Do aktualnych, uznanych przez Komisję aspektów w tej dziedzinie należą infrastruktura związana z technologią kosmiczną, konwergencja sieci informacyjnych i energetycznych, a także dystrybucja paliw alternatywnych.

4.1.2 **Granice wewnątrz UE nie powinny mieć żadnego znaczenia** dla działania infrastruktury i dostępu do niej. Konieczne jest usunięcie pozostałych barier regulacyjnych, administracyjnych i technicznych. Źródła finansowania na szczeblu unijnym i krajowym powinny zostać ukierunkowane na niezbędne inwestycje w tym zakresie, z jak największym wykorzystaniem finansowania prywatnego.

4.1.3 EKES zgadza się z Komisją, że należy pilnie przyjąć zaległe wnioski ustawodawcze dotyczące rynku wewnętrznego. **Państwa członkowskie nadal nie wdrażają i nie egzekwują** odpowiednio ram legislacyjnych, skłaniając Komisję do podejmowania uzasadnionych dalszych działań w sprawie nieprzestrzegania przepisów.

4.2 Inwestowanie w innowacje i nowe technologie

4.2.1 We wcześniejszych opiniach w sprawie polityki przemysłowej EKES przedstawił swe poglądy w sprawie inicjatyw UE dotyczących innowacji i nowych technologii, głównie wyrażając dla nich stanowcze poparcie i podkreślając potrzebę **odpowiedniego finansowania unijnego, krajowego i prywatnego**.

4.2.2 EKES poparł zwłaszcza decyzję Komisji w sprawie **sześciu strategicznych, przekrojowych obszarów** zaawansowanego przetwórstwa przemysłowego: kluczowych technologii prorozwojowych, produktów biotechnologicznych, czystych ekologicznie pojazdów i transportu, zrównoważonego budownictwa i surowców, inteligentnych sieci i infrastruktury cyfrowej. Nowe technologie o wysokim potencjale, które zasługują na uwagę, to między innymi robotyka, duże zbiory danych, drukowanie przestrzenne, internet przemysłowy i wzornictwo przemysłowe. Na innowacje w tych obszarach należy stale przeznaczać środki UE, jak „Horyzont 2020” i fundusze regionalne. EKES apeluje również o szybsze stworzenie wspólnoty wiedzy i innowacji w celu zapewnienia przetwórstwa przemysłowego o wartości dodanej.

4.2.3 **Ramy czasowe wprowadzenia innowacji na rynek** mają olbrzymie znaczenie dla konkurencyjności przemysłu. Wzmocnienie instrumentu kapitału podwyższonego ryzyka i innych umiejętności EBI w zakresie podziału ryzyka, jak również nowatorskie wykorzystanie funduszy strukturalnych to przykłady wielce potrzebnych środków UE, które przyciągną inwestycje prywatne do ryzykownych projektów badawczych.

4.3 Dostęp do finansowania

4.3.1 Pomimo poprawiającego się klimatu gospodarczego przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, mają nadal ograniczony **dostęp do kredytów bankowych**. EKES popiera zatem wysiłki UE w tym względzie: stworzenie unii bankowej, inicjatywę na rzecz finansowania MŚP, rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych, dyrektywę w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID), zmienioną dyrektywę w sprawie przejrzystości oraz środki na rzecz poprawy ogólnoeuropejskiego rynku *venture capital*.

4.3.2 By poprawić zdolność banków do udzielania pożyczek, UE powinna znaleźć **odpowiednią równowagę** między zwiększeniem stabilności finansowej a wsparciem zapotrzebowania przedsiębiorstw na kapitał. Ponadto regulacje sektora finansowego nie powinny stanowić utrudnienia dla prywatnych pożyczek.

4.3.3 W UE MŚP są bardziej zależne od kredytu bankowego niż gdzie indziej. Starania zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym powinny zmierzać do rozwinięcia **dywersyfikacji finansowania przedsiębiorstw** na inne źródła, takie jak fundusze *equity* i *venture capital*, gwarancje korporacyjne i metody finansowania hybrydowego. Sięgając po innowacyjne instrumenty, trzeba opracować plan, który zawierałby podejście do finansowania oparte na cyklu życia.

4.4 Energia

4.4.1 EKES odnotowuje z zadowoleniem, że Komisja uznaje znaczenie cen energii dla konkurencyjności przemysłowej. Europejskie **cenę energii** dla przemysłu są znacznie wyższe od cen głównych konkurentów: ceny energii elektrycznej są dwa razy wyższe niż w USA i Rosji oraz 20 % wyższe niż w Chinach. Ceny gazu są trzy- lub czterokrotnie wyższe niż w USA, Rosji i Indiach, a także 12 % wyższe niż w Chinach.

4.4.2 Różnice w cenach energii między UE a jej konkurentami wynikają częściowo z czynników, których nie da się zmienić środkami UE z zakresu polityki. Konieczne jest jednak przedsięwzięcie **wszelkich racjonalnych środków w celu zmniejszenia tych różnic**, zwłaszcza z myślą o przywróceniu energochłonnych sektorów produkcji i miejsc pracy w Europie. Przemysłowi UE udawało się do tej pory częściowo zrekomensować wzrost cen energii poprzez poprawę wydajności, lecz ten potencjał maleje.

4.4.3 **Bezpieczeństwo dostaw energii** jest kluczowe dla każdej branży przemysłu. Aktualna sytuacja wyraźnie daje nam do zrozumienia, że trzeba zmniejszyć uzależnienie od dostaw energii z niestabilnych i niepewnych źródeł. Zróżnicowany koszyk energetyczny, uzgodniony wspólnie przez państwa członkowskie w zgodzie ze zobowiązaniami środowiskowymi, jest przedmiotem silnego wspólnego zainteresowania UE.

4.4.4 Niektóre środki polityki energetycznej, szczególnie na rzecz upowszechnienia źródeł energii odnawialnej, służyły dodatkowemu celowi **stworzenia nowych miejsc pracy**. Wydaje się, że zgodnie z dotychczas dostępnymi informacjami nie udało się osiągnąć tego celu: istniejące badania wskazują głównie na neutralny lub nieznacznie pozytywny wpływ netto na zatrudnienie, podczas gdy struktura zatrudnienia drastycznie się zmienia.

4.5 Surowce i efektywne gospodarowanie zasobami

4.5.1 EKES popiera zamierzenia Komisji dotyczące **polityki zagranicznej w zakresie surowców**, a także jej plan wyeliminowania nieprawidłowości cenowych związanych z czynnikami produkcji dla przemysłu.

4.5.2 Trzeba zintensyfikować **poszukiwanie i eksploatację** surowców w UE, a także zharmonizować odpowiednie przepisy. Co się tyczy inicjatyw legislacyjnych związanych z efektywnym użytkowaniem zasobów i odpadami, muszą one być starannie opracowane, by uzyskać optymalne wyniki i uniknąć zbędnego obciążania (w perspektywie krótkoterminowej) przedsiębiorstw kosztami. Skuteczne zastosowanie modelu kaskadowego w wykorzystaniu biomasy wymaga neutralności polityki w dostępie do biomasy.

4.6 Podnoszenie umiejętności i ułatwanie zmian przemysłowych

4.6.1 Pięć milionów młodych osób w Europie jest obecnie bezrobotnych, podczas gdy na rynku pracy dwa miliony stanowisk są nieobsadzone. **Niedopasowanie umiejętności** i kwestie dotyczące szkoleń są priorytetem programu polityki przemysłowej.

4.6.2 Trzeba zwiększyć liczbę absolwentów **nauk ścisłych, specjalizacji technologicznych, inżynierskich i matematycznych** na wszystkich poziomach nauczania i podnieść jakość ich edukacji, **a także stanowczo działać na rzecz ułatwienia dostępu do tych sektorów i zawodów kobietom w każdym wieku**.

4.6.3 **Przyuczanie do zawodu** oraz, na przykład, system przemienny wyraźnie przyczyniają się do stworzenia takiego profilu umiejętności, który odpowiada faktycznemu zapotrzebowaniu na rynku pracy. Państwa członkowskie i partnerzy społeczni muszą poszukiwać najlepszych praktyk, w tym skutecznych modeli transgranicznego przyuczania do zawodu, a także je stosować.

4.6.4 Unia, państwa członkowskie i partnerzy społeczni mogą wnieść wkład w postępy przemysłu w zakresie nowych technologii i innowacji tylko wtedy, kiedy zostaną opracowane działania mające na celu poszerzenie wiedzy pracowników i rozwinięcie koncepcji uczenia się przez całe życie, a jednocześnie nagradzanie ich za poczynione wysiłki. Uznanie umiejętności i kwalifikacji oraz poprawa warunków pracy są niezbędne do zapewnienia zaangażowania ze strony pracownika. Wzmocniony dialog społeczny powinien stanowić kluczowy element odrodzenia przemysłu europejskiego.

4.7 MŚP i przedsiębiorczość

4.7.1 EKES nadal stanowczo popiera wysiłki UE na rzecz rozwoju MŚP, wraz z całym wachlarzem modeli biznesowych, by zrealizować zasadę „najpierw myśl na małą skalę”. Program **Small Business Act** potrzebuje nie tylko aktualizacji, ale i odnowienia i poszerzenia, aby mógł być skutecznym remedium na istniejące utrudnienia dla rozwoju i wzrostu. Reformy te należy powiązać z semestrem europejskim.

4.7.2 Bardzo głębokie, daleko idące i istotne pytanie dotyczy tego, jak **zmienić mentalność europejskich obywateli**, skłaniając ich do docenienia przedsiębiorczości i podejmowania ryzyka.

4.7.3 Zdaniem EKES-u środki na rzecz **obniżenia kosztów regulacyjnych i administracyjnych**, zwłaszcza programu REFIT, a także usunięcia przeszkód w rozwoju przedsiębiorstw powinny być podejmowane bez uszczerbku dla uregulowań, które chronią konsumentów, środowisko, zdrowie i bezpieczeństwo pracowników oraz ich prawo do informacji i konsultacji, i powinny respektować umowy zawarte w ramach dialogu społecznego.

4.7.4 Jak stwierdza Komisja, **sieci i klastry współpracy** mogą zaoferować MŚP możliwości wzrostu. Podejście powinno obejmować wszystkie sektory, przedsiębiorstwa wszelkiej wielkości, a także ogólnoeuropejskie i międzynarodowe łańcuchy wartości.

4.8 *Międzynarodowa ekspansja przedsiębiorstw z UE*

4.8.1 EKES popiera działania Komisji na rzecz zapewnienia przedsiębiorstwom UE **dostępu do głównych rynków międzynarodowych**. Należy nieustannie prowadzić ambitne negocjacje w sprawie umów o wolnym handlu i inne negocjacje handlowe, oparte na zasadzie wzajemności, zwłaszcza z największymi partnerami handlowymi UE, z USA, a także między UE a krajami południowego basenu Morza Śródziemnego i krajami należącymi do Partnerstwa Wschodniego.

4.8.2 Konieczne jest zastosowanie dwu- i wielostronnych instrumentów, by zagwarantować wyegzekwowanie **międzynarodowych zobowiązań przez głównych partnerów handlowych UE**.

4.8.3 Standardy przemysłowe w różnych regionach gospodarczych znacznie od siebie odbiegają, co stanowi utrudnienie dla handlu i ogólnie uniemożliwia działanie na równych warunkach. Z zastrzeżeniem, że będą przestrzegane podstawowe wymogi dotyczące zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i ochrony konsumentów określone w art. 114 TFUE, EKES popiera propagowanie **międzynarodowych norm i współpracy regulacyjnej**, a także działania – w tym i nadzór rynku – gwarantujące, że przedsiębiorstwa UE będą potrafiły chronić swe prawa własności przemysłowej. W komunikacie można było przedstawić konkretniejsze propozycje dotyczące środków w tym zakresie.

Bruksela, 29 kwietnia 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE

ZAŁĄCZNIK

do opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Następująca poprawka, która uzyskała poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, została odrzucona w trakcie debaty (art. 39 ust. 2 regulaminu wewnętrznego).

Punkt 3.5

Zmienić

„3.5 Zdaniem EKES-u głównym wyzwaniem nadchodzących lat będzie konkurencyjna ekologiczna gospodarka sprzyjająca włączeniu społecznemu. Należy priorytetowo przeprowadzić ekologizację europejskiego przemysłu, dokonać do roku 2050 transformacji w kierunku gospodarki niskoemisyjnej i efektywnie wykorzystującej zasoby, czyniąc to za pomocą odnowionej polityki przemysłowej. ~~Jednakże aby ten proces się powiódł, Europa, jeśli chce zapewnić wzrost przemysłu i tworzenie miejsc pracy, musi przejść do innowacyjnych, konkurencyjnych i zrównoważonych sektorów przemysłowych i usługowych w większym stopniu opartych na wiedzy i nowych technologiach oraz wnoszących większą wartość dodaną, a przy tym finansowanych w ramach ambitnego planu inwestycji. Te ambitne cele tym bardziej wymagają skutecznych warunków ramowych dla inwestycji.~~”

Uzasadnienie

- 1) Jeśli gospodarka nie będzie konkurencyjna, nie będzie też zrównoważona pod względem ekologicznym ani żadnym innym. Aby wytwarzała wystarczająco dużo zasobów do utrzymania dostatniego, integracyjnego i ekologicznego społeczeństwa, musi być konkurencyjna w skali światowej.
- 2) Zmiana stylistyczna (nie dotyczy wersji polskiej – przyp. tłum.).
- 3) Transformacja naszych sektorów wytwórczych w kierunku segmentów o większej wartości dodanej itd. nie tylko ma istotne znaczenie dla ekologizacji, lecz jest też niezbędna dla zapewnienia Europie pomyślnej przyszłości również pod innymi względami.
- 4) W polityce przemysłowej nie chodzi i nie powinno chodzić o plany inwestycji publicznych. Powinna ona stanowić zestaw środków zmierzających do stworzenia otoczenia biznesowego, które będzie przyciągać inwestycje na zasadach rynkowych. Doświadczenie, zwłaszcza z mojego kraju z lat 70., pokazuje, że wielkie inwestycje publiczne i programy dla przemysłu służące rządowi do wspierania wybranych przez siebie podmiotów są zwykle kosztowne dla podatników, nie przynosząc przy tym żadnych korzyści długoterminowych.

Wynik głosowania

Za:	41
Przeciw:	81
Wstrzymało się:	11